

FIELD – TRIALS

Memoriały im. prof. Teodora Marchlewskiego i Kazimierza Tarnowskiego

§1

Przedmiotem konkursów jest współzawodnictwo psów myśliwskich grupy VII FCI czyli wyźłów o pierwszeństwo pracy w polu. Psy pracujące wyłącznie parami powinny, zgodnie z zasadami sztuki i zachowaniem stylu właściwego danej rasy, przeszukiwać pole i wystawić bytujące tam plectwo łowne i ewentualnie zające.

§2

Field-trials mogą być urządane osobno dla psów poszczególnych ras lub wspólnie dla wszystkich psów grupy VII FCI, jednak z zachowaniem podziału na grupę wyźłów angielskich i wyźłów kontynentalnych. Ze względu na wiek, obowiązuje podział na klasę młodzieży (Derby) – od dziewiątego do osiemnastego miesiąca życia oraz na klasę otwartą, w której prawo startu mają psy powyżej 9 m-ca życia.

§3

Field-trials odbywają się niezależnie od stanu pogody i tylko w wyjątkowych wypadkach mogą być odwołane decyzją zespołu sędziowskiego. Praca psów winna odbywać się, w miarę możliwości, z zachowaniem podobnych warunków terenowych i kierunku wiejącego wiatru. Zasadą jest praca psów pod wiatr.

§4

Formowanie par i wyznaczanie kolejności ich pracy ustala się w drodze losowania, unikając łączenia w jedną parę psów należących do tego samego właściciela lub prowadzonych przez tego samego przewodnika.

Po zakończeniu pierwszej tury, formowanie następnych par i kolejność ich pracy odbywa się według uznania sędziów, którzy winni uwzględnić zasady, aby psy najlepsze lub posiadające równe szanse nie były łączone razem w początkowych turach.

Pies, pozostający bez pary lub pozbawiony pary wskutek wyeliminowania jego konkurenta, idzie w parze z psem wyznaczonym przez sędziów.

§5

Pracę psów oceniają minimum dwuosobowe komisje sędziowskie, których decyzje są ostateczne. Zadaniem sędziów jest wyłonienie psa, który w tym dniu wykazuje najwięcej zalet w pracy polnej.

Obserwując i oceniając całokształt pracy, sędziowie przyznają wyróżniającym się psom dyplomy I^o, II°, III°.

Najlepszemu psu klasy otwartej, któremu za pracę przyznali sędziowie dyplom I^o, przysługuje tytuł „TRIALERA”.

Najlepszemu psu klasy młodzieżowej, któremu przyznano dyplom I^o, przysługuje tytuł „DERBISTY”.

Psu (suce), który uzyskał w klasie otwartej, młodzieży lub grupie ras lokatę pierwszą, a pracę jego oceniono na dyplom I^o, sędziowie mogą na imprezach memoriałowych, w których uczestniczy minimum 6 psów, przyznać wniosek – CPC.

§6

Podczas konkursu pies, który wylosował wyższy numer startowy zajmuje miejsce z prawej strony sędziów. Przy ocenie psów tej samej rasy i maści pies idący z prawej strony powinien być oznaczony, dla łatwiejszego odróżnienia go przez sędziów.

Po wezwaniu konkurentów na miejsce startu i zajęciu wskazanych im miejsc, daje się przewodnikom możliwość przygotowania psów do pracy. Rozpoczęcie i ukończenie każdej tury następuje na polecenie sędziów.

Omyłki popełnione przez psy lub ich przewodników, w pierwszej minucie pracy oraz po sygnale kończącym pracę, nie mogą mieć wpływu na ocenę psów.

Psy, które nie staną na starcie w ciągu 10 minut po wezwaniu ich przez sędziów, tracą prawo do współzawodnictwa. W czasie oceny pracy psów, każdy przewodnik powinien prowadzić swojego psa w takiej odległości od sędziów i konkurenta, żeby ułatwić obserwację jego pracy i tak, aby nie przeszkadzał w pracy konkurentowi.

Zachowanie się psa po strzale, który powinien być oddany z broni myśliwskiej, powinno być sprawdzone po wystawieniu ptactwa łownego.

Na sprawdzenie każdej pary przeznaczona jest 15 minut. Jeżeli jeden pies zostanie wcześniej zdyskwalifikowany przez sędziów, można skrócić czas pracy, a pozostawionego psa sprawdzić dokładniej w kolejnej turze.

Wypuszczenie psa następuje na polecenie sędziów. Obaj przewodnicy stają z psami obok siebie w odległości kilkunastu metrów i czekają na sygnał rozpoczęcia pracy. Psy wypuszczają się jednocześnie w różnych kierunkach pod kątem 30-45 stopni. Czasami występuje konieczność wypuszczenia psów z bocznym wiatrem. W tym przypadku przewodnicy powinni posłać psy jak najdalej do przodu. Nie można jednak dopuścić do tego, żeby psy przeszkadzały sobie w pracy.

Po każdym wystawieniu należy zmienić strony pracy psów (prawego na lewego i odwrotnie). Należy również odprowadzić psy nieco dalej i wypuścić ponownie tak, żeby nie wracały i nie obwąchiwały miejsca gdzie poprzednio wystawiał jeden z psów.

§7

W Field-trialsach wady i usterki psa myśliwskiego można podzielić na:

- bezwzględne, które wymagają usunięcia psa z dalszego udziału w konkursie,
- względne, które w zależności od ich stopnia i od okoliczności pracy, nie powodują dyskwalifikacji psa, mają jednak decydujący wpływ na ostateczny wynik konkurujących o pierwszeństwo psów i stopień przyznanego dyplomu.

§8

Wadami bezwzględny, które eliminują psa z dalszej rywalizacji, są:

- 1) absolutny brak chodów, zainteresowania lub chęci do przekładania terenu, ustawiczne zatrzymywanie się na tropach, fałszywe wystawianie zwierzyny na śladach, oraz ściąganie do pustego miejsca lub do „ptaszków”, (krótkie zatrzymanie się i samoistne podjęcie pracy nie liczy się jako stójka),
- 2) bezcelowe bieganie po polu lub praca samopas, bez zwracania uwagi na przewodnika,
- 3) gonienie spotkanej zwierzyny lub gonienie zwierzyny po jej wystawieniu,
- 4) dłuższe (trwające ponad 10 minut) oddalenie się i utrata kontaktu z przewodnikiem („wyjście z ręki” przewodnika),
- 5) lękliwość na strzał,
- 6) brak stójki.

Wadami względnymi są:

- 1) brak stylu i pasji do pracy,
- 2) przekroczenie granic okładania pola, głośzenie,
- 3) brak energii i wytrwałości podczas szukania zwierzyny,
- 4) zbędna ostrożność, nieśmiałość i niepewność pracy, charakteryzujące brak samodzielności i doświadczenia w polu,
- 5) praca dolnym wiatrem, wadliwy sposób trzymania głowy podczas szukania,
- 6) słaby wiatr wskutek czego pies wystawia za krótko, przechodzi obok zwierzyny albo wpada na nią bez zwietrzenia lub wreszcie wystawia na śladach zwierzyny,
- 7) wystawianie zwierzyny w sposób niezdecydowany oraz wypędzenie zwierzyny bez rozkazu przewodnika albo zbyt twarda stójka,
- 8) nieodpowiednie zachowanie po zerwaniu się zwierzyny,
- 9) brak orientacji psa w polu,
- 10) obojętne zachowanie się psa na widok wystawiającego konkurenta (niesekundowanie) lub ustawiczne sekundowanie swemu konkurentowi bez samodzielnej pracy.

§9

Cechami, które winny posiadać psy kwalifikowane do dyplomów, są: prawidłowe okładanie pola, znalezienie zwierzyny i jej stylowe wystawienie, sekundowanie wystawiającemu konkurentowi, szybki i efektowny galop, praca w stylu danej rasy, prawidłowa współpraca z przewodnikiem.

§10

Końcowa klasyfikacja konkursów nie wynika jedynie z eliminacji pucharowej, ale także brana jest pod uwagę ilość przyznanych, jakościowych punktów odnoszących się przede wszystkim do: pracy w stylu danej rasy, pasji, siły wiatru i wyszkolenia. Okładanie pola powinno być aktywne i metodyczne z uwzględnieniem specyfiki terenu. Podsumowując pracę psa w/g wymienionych wyżej kryteriów sędziowie ustalają wspólnie klasyfikację punktową od 0 do 10 przy czym uzyskanie ich w przedziale:

- 6 – 10 punktów kwalifikuje do dyplomu I°
- 3 – 5 punktów kwalifikuje do dyplomu II°

1 – 2 punktów kwalifikuje do dyplomu III°

§11

Dyplomów nie mogą otrzymać psy, które nie wystawiły zwierzyny. Dyplom I i II° mogą otrzymać psy, które wystawiły ptactwo łowne: kuropatwy lub bażanty. Do dyplomu III° wystarczy wystawienie zająca.

OBJAŚNIENIA I WSKAZÓWKI DO OCENY

Wiatr

Wiatr pracującego psa ocenia się uwzględniając jego siłę, pewność i rodzaj (górnym, dolnym). Miernikiem siły wiatru jest odległość, z jakiej pies jest zdolny zwietrzyć zwierzynę. Pewność wiatru to zdolność odróżnienia bezpośredniego odwiatru zwierzyny, a także odwiatru pozostawionego przez nią na tropach, w paprzyskach, kotlinach itp. Znamionami pewności wiatru są: szybkie ściąganie w kierunku zwietrzonej zwierzyny zakończone zdecydowaną stójką, albo wystawienie bez ściągania od razu po zwietrzeniu zwierzyny. Szybkie, zdecydowane doprowadzenie do niej (po otrzymaniu rozkazu). Brak pustych stójek do ptaszków.

Od wyzłów wymaga się, by podczas okładania pola posługiwały się górnym wiatrem.

Stójka

Zwietrzoną zwierzynę pies powinien spokojnie wystawiać, tak długo, dopóki nie dojdzie do niego wolnym krokiem przewodnik i poleci mu ją wypchnąć.

Tropy, paprzyska, kotliny i inne ślady wolno psu jedynie zaznaczyć. Sposób wystawiania winien być typowy dla danej rasy.

Przekładanie pola – szukanie

Zależy od konfiguracji terenu i czułości węchu psa. Zwrot powinien następować zawsze pod wiatr. Przy bocznym wietrze pies powinien odbiec jak najdalej do przodu i wykonać zwrot pod wiatr, poruszając się w kierunku przewodnika.

Zarówno w czasie szukania z bocznym jak i wiejącym od tyłu wiatrem, przewodnik stoi w miejscu i czeka, aż pies przeszuka cały teren przed nim. Następnie, z psem przy nodze przechodzi na nieprzeszukany teren i zaczyna dalszą pracę.

Ruch i szybkość

Szukanie zwierzyny musi zawsze odbywać się cwałem lub galopem, który ma być wytrwały, długi i szybki. Szybkość ma odpowiadać czułości nosa psa. Im węch lepszy, tym pies może szybciej przekładać teren.

Wytrwałość przejawia się równomiernym tempem poruszania się w czasie całej pracy. Grzbiet cwałującego psa winien być prosty, głowa podniesiona (u seterów na równi z grzbietem). Całość ruchów powinna być płynna, harmonijna i elegancka. Przejście z cwału lub galopu do stójki winno być typowe dla rasy.

Sposób szukania

Pies powinien przekładać pole przed przewodnikiem galopem lub klusem posługując się górnym wiatrem. Powinien chodzić szeroko w prawo i w lewo od przewodnika, z pasją w sposób metodyczny i wytrwały. Posuwając się zakosami pod wiatr.

Nie stanowi błędu zbyt szerokie okładanie pola, jeżeli pies w widoczny sposób współpracuje z przewodnikiem. Praca i kierunki zwrotów psa powinny być uzależnione od wiatru i warunków terenowych.

Styl pracy

Na styl pracy składają się: elegancja i harmonijność wszystkich ruchów psa, charakterystyczne dla danej rasy chody, trzymanie głowy podczas przekładania terenu i sposób wystawiania zwierzyny.

Posłuszeństwo i współpraca z przewodnikiem

Posłuszeństwo polega na natychmiastowym wykonywaniu otrzymanych rozkazów od przewodnika (głosem, gwizdkiem, lub znakiem ręki).

Współpraca z przewodnikiem polega na utrzymaniu stałego kontaktu wzrokowego i słuchowego, umożliwiającego sprawne wykonywanie rozkazów.